

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta)

13 iunie 2019 *

„Desen sau model industrial comunitar – Procedură de declarare a nulității – Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă un port-afiş pentru vehicule – Desen sau model industrial anterior – Dovada divulgării – Articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 – Cauză de nulitate – Lipsa caracterului individual – Utilizator avizat – Gradul de libertate a autorului – Lipsa unei impresii globale diferite – Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002”

În cauza T-74/18,

Visi/one GmbH, cu sediul în Remscheid (Germania), reprezentată de H. Bourree și de M. Bartz, avocați,

reclamantă,

împotriva

Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de S. Hanne și de D. Walicka, în calitate de agenți,

pârât,

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO fiind

EasyFix GmbH, cu sediul în Viena (Austria),

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 4 decembrie 2017 (cauza R 1424/2016-3) privind o procedură de declarare a nulității între EasyFix și Visi/one,

TRIBUNALUL (Camera a opta),

compus din domnul A. M. Collins, președinte, doamna M. Kancheva (raportor) și domnul G. De Baere, judecători,

grefier: domnul E. Hendrix, administrator,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 6 februarie 2018,

având în vedere memoriul în răspuns depus la grefa Tribunalului la 25 aprilie 2018,

* Limba de procedură: germana.

având în vedere întrebarea scrisă adresată de Tribunal reclamantei și răspunsul acesteia la întrebarea menționată, depus la grefa Tribunalului la 4 ianuarie 2019,

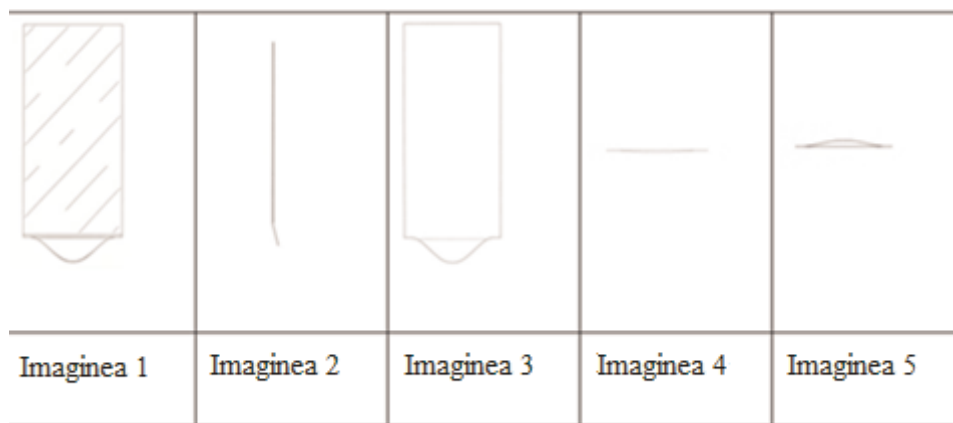
în urma ședinței din 7 februarie 2019,

pronunță prezenta

Hotărâre

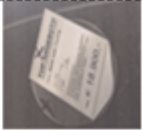
Istoricul cauzei

- 1 La 28 noiembrie 2013, reclamanta, Visi/one GmbH, a solicitat și a obținut de la Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (JO 2002, L 3, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 70), înregistrarea cu numărul 1391114-0001 a desenului sau modelului industrial comunitar reprezentat în imaginile următoare:

- 2 Desenul sau modelul industrial contestat este destinat a fi încorporat în „port-afișe, însemne pentru vehicule” din clasa 20-03, în sensul Aranjamentului de la Locarno privind clasificarea internațională a desenelor și modelelor industriale din 8 octombrie 1968, cu modificările ulterioare. Acesta a fost publicat în *Buletinul desenelor și modelelor industriale comunitare* nr. 2014/026 din 10 februarie 2014.
- 3 La 27 iulie 2015, EasyFix GmbH a formulat o cerere de declarare a nulității desenului sau modelului industrial contestat în temeiul articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002 coroborat cu articolele 5 și 6 din același regulament, pentru motivul că acest desen sau model industrial era lipsit de noutate și de caracter individual.

- 4 În anexele A-E la cererea de declarare a nulității, EasyFix a prezentat printre altele documentele descrise de EUIPO după cum urmează:

Anexă	Scurtă descriere	Ilustrație
A	Extras de pe internet, http://www.eichner-org.de , privind panouri de vânzare, imprimat la 20 iulie 2015	
B	Catalog al celeilalte părți pentru anul 2010/11	
C	Copie a unui catalog al unei întreprinderi terțe din 2011 (extrase)	
D	Extras de pe internet, http://www.eichner-org.de , privind panouri de vânzare, imprimat la 20 iulie 2015	
E	Copie a documentului privind modelul de utilitate	

- 5 Prin decizia din 3 iunie 2016, divizia de anulare a admis cererea de declarare a nulității desenului sau modelului industrial contestat pentru lipsa caracterului individual.
- 6 La 3 august 2016, reclamanta a formulat o cale de atac la EUIPO împotriva deciziei diviziei de anulare, în temeiul articolelor 55-60 din Regulamentul nr. 6/2002.
- 7 Prin Decizia din 4 decembrie 2017 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera a treia de recurs a EUIPO a respins calea de atac. Aceasta a considerat în esență că desenul sau modelul industrial contestat era lipsit de caracter individual. În primul rând, ea a constatat că documentele prezentate în anexele A-E la cererea de declarare a nulității erau apte să dovedească divulgarea desenului sau modelului industrial anterior. În al doilea rând, a indicat că utilizatorii avizați ai desenelor sau modelelor industriale în conflict erau comercianți care voiau să își eticheteze produsele, precum și responsabili cu achizițiile publice în cadrul întreprinderilor, care cumpărau astfel de table de afișare a prețurilor. În al treilea rând, a apreciat că libertatea creatorului în elaborarea de „port-afișe, însemne pentru vehicule” era mare, atât în ceea ce privește forma, cât și materialul utilizat. În al patrulea rând, a arătat că diferențele dintre aceste desene sau modele industriale erau minime și nu modificau impresia globală similară produsă de acestea.

Concluziile părților

- 8 După o clarificare a capetelor de cerere consemnată în procesul-verbal de ședință, reclamanta solicită Tribunalului:
 - anularea deciziei atacate;
 - obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii în fața camerei de recurs.
- 9 EUIPO solicită Tribunalului:
 - respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 10 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive, întemeiate, primul, pe o apreciere eronată a elementelor de probă referitoare la divulgarea unui „desen sau model industrial anterior”, cu încălcarea articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002, al doilea, pe încălcarea dreptului de a fi ascultat, în conformitate cu articolul 62 a doua teză din același regulament, al treilea, pe încălcarea obligației de motivare, în conformitate cu articolul 62 prima teză din acest regulament, și al patrulea, pe o apreciere eronată a caracterului individual al desenului sau modelului industrial contestat, cu încălcarea articolului 6 și a articolului 25 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o apreciere eronată a elementelor de probă referitoare la divulgarea unui „desen sau model industrial anterior”, cu încălcarea articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002

- 11 În cadrul primului motiv, reclamanta reproșează camerei de recurs constatarea acesteia potrivit căreia documentele prezentate în anexele A-E la cererea de declarare a nulității erau apte să dovedească divulgarea unui „desen sau model industrial anterior” în sensul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002. În susținerea acestui motiv, ea invocă șapte obiecții.
- 12 Prin intermediul primei obiecții, reclamanta susține că documentele prezentate în anexele A și D la cererea de declarare a nulității nu indică divulgarea „desenului sau modelului industrial anterior”, deoarece documentele respective nu ar fi fost tipărite decât la data de 20 iulie 2015, adică după data de depunere a cererii de înregistrare a desenului sau modelului industrial contestat.
- 13 Prin intermediul celei de a doua obiecții, reclamanta reproșează camerei de recurs că a afirmat, la punctul 17 din decizia atacată, în ceea ce privește catalogul prezentat în anexa B la cererea de declarare a nulității, că aspectul dacă pagina de copertă era atașată în mod efectiv de restul de pagini din această anexă era lipsit de relevanță. Ea susține, dimpotrivă, că, având în vedere îndoielile privind apartenența acestei pagini de copertă la restul catalogului menționat, era necesar să nu se țină seama de ansamblul anexei B. Elementele din acest catalog care i-ar fi fost comunicate nu ar fi decât un asamblaj de pagini independente. Numerotarea discontinuă, utilizarea de două ori a aceluiași număr de pagină 2 și prezența numărului de pagină 31 inserat între cele două ocurențe ale numărului de pagină 2 ar fi suficiente pentru a arăta că elementele care figurează în anexa B nu constituiau un catalog omogen și nu fuseseră niciodată publicate astfel. Pe de altă parte, faptul că același catalog face referire la nume de domeniu și la adrese electronice diferite (fie numele de domeniu www.easyfix.co.at

și adresa electronică info@easyfix.co.at, fie numele de domeniu www.easyfix.at și adresa electronică info@easyfix.at) ar fi în contradicție evidentă cu experiența curentă. În plus, dintr-un extras din registrul austriac al numelor de domeniu (nic.at GmbH) ar rezulta că numele de domeniu „www.easyfix.co.at” nu ar fi nicidecum înregistrat. Reclamanta contestă, așadar, că pagina intitulată „Preisauszeichnung” (afișarea prețurilor) și având și numărul de pagină 2 în catalogul respectiv a fost realmente publicată și divulgată înainte de data depunerii cererii de înregistrare a desenului sau modelului industrial contestat.

- 14 Prin intermediul celei de a treia obiecții, reclamanta reproșează camerei de recurs că a concluzionat, la punctul 18 din decizia atacată, că catalogul prezentat în anexa B la cererea de declarare a nulității a fost publicat în 2010, pentru motivul că pagina intitulată „Editorial” indica faptul că acest catalog „a apărut la timp pentru salonul specializat Automechanika 2010”. În opinia sa, acest fapt nu ar putea nici măcar dovedi că respectivul document promoțional a fost publicat, și cu atât mai puțin în ce asamblaj și la ce dată. Ea adaugă că, chiar dacă este vorba despre un catalog legat după care EUIPO nu i-a transmis decât o copie dezordonată, aceasta nu dovedește totuși publicarea sa anterioară cu conținutul prezentat.
- 15 Prin intermediul celei de a patra obiecții, reclamanta susține că, la punctul 19 din decizia atacată, în mod eronat camera de recurs a considerat dovedită o publicare anterioară a documentului prezentat în anexa C la cererea de declarare a nulității, în timp ce acesta, în mod întemeiat, nu a fost luat în considerare de divizia de anulare și ar putea fi vorba despre un proiect de catalog adresat unei societăți afiliate EasyFix și nedivulgat publicului.
- 16 Prin intermediul celei de a cincea obiecții, reclamanta susține că, la punctul 21 din decizia atacată, camera de recurs a afirmat în mod eronat că ilustrațiile care figurează în documentele prezentate în anexele A-D la cererea de declarare a nulității conțineau, toate, aceeași fișă cu date a unui BMW 520i Touring și din aceasta a dedus, de asemenea în mod greșit, că, pentru acest motiv, toate port-afișele pentru vehicule reproduse la punctul 4 din decizia atacată se refereau la același desen sau model industrial anterior. În opinia sa, utilizarea unui text (model) identic nu permite să se stabilească dacă documentele promoționale au fost publicate doar împreună cu ilustrația în cauză, dacă au fost publicate în asamblajul comunicat și la ce dată au fost publicate. Aceasta presupune că este vorba despre un text de ofertă fictiv, utilizat și de alte întreprinderi și prezentat în anexă, de exemplu o copie a aceluiași text de ofertă care este utilizat de un alt furnizor de port-afișe pentru o altă marcă de automobile.
- 17 Prin intermediul celei de a șasea obiecții, reclamanta susține că, la punctele 22 și 31-35 din decizia atacată, camera de recurs a pornit de la ipoteza eronată potrivit căreia ansamblul documentelor prezentate în anexele A-E la cererea de declarare a nulității indicau un singur și același „desen sau model industrial anterior”. În opinia sa, anexa E diferă de anexele B și C, în special întrucât desenul sau modelul industrial reprezentat arată, între partea corespunzând limbii și partea corespunzând panoului de afișaj, o bară îngroșată bine definită care leagă limba de panoul de afișaj.
- 18 Prin intermediul celei de a șaptea obiecții, reclamanta reproșează camerei de recurs că, la punctul 33 din decizia atacată, a considerat că desenele sau modelele industriale în conflict constau într-o suprafață transparentă. Or, deși admite că „desenul sau modelul industrial anterior” care figurează în anexele A-D la cererea de declarare a nulității este complet transparent, nu numai în partea destinată fișei de date, dar și unde se află limba ce constituie partea sa inferioară, aceasta apreciază că tocmai, desenul sau modelul industrial contestat nu este transparent, astfel cum ar indica „imaginea 1”, inclusiv cu partea hașurată.
- 19 EUIPO contestă argumentele reclamantei.

- 20 Potrivit articolului 7 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 6/2002, „[i]n sensul aplicării dispozițiilor articolelor 5 și 6 [din același regulament], se consideră că un desen sau model industrial [anterior] a fost divulgat publicului dacă a fost publicat ca urmare a înregistrării sau în alt mod sau a fost expus, utilizat în comerț sau făcut public în orice alt mod, înainte de data [de depunere a cererii de înregistrare a desenului sau modelului industrial contestat] sau[, dacă se revendică o prioritate, înainte de data de prioritate,] cu excepția situațiilor în care aceste acțiuni nu ar fi putut deveni cunoscute, în cursul normal al afacerilor, grupurilor specializate din sectorul în cauză care funcționează în [Uniune]”.
- 21 Nici Regulamentul nr. 6/2002, nici Regulamentul (CE) nr. 2245/2002 al Comisiei din 21 octombrie 2002 privind normele de punere în aplicare a Regulamentului nr. 6/2002 (JO 2002, L 341, p. 28, Ediție specială, 13/vol. 39, p. 14) nu precizează forma obligatorie a elementelor de probă care trebuie aduse de persoana care solicită declararea nulității pentru a justifica divulgarea desenului sau modelului industrial anterior înainte de data de depunere a cererii de înregistrare a desenului sau modelului industrial contestat. Rezultă că, pe de o parte, persoana care solicită declararea nulității este liberă să aleagă dovada pe care o consideră utilă pentru a fi prezentată EUIPO în susținerea cererii sale de declarare a nulității și că, pe de altă parte, EUIPO este obligat să analizeze toate elementele prezentate pentru a concluziona dacă acestea reprezintă efectiv o dovadă a divulgării desenului sau modelului industrial anterior [a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 martie 2012, Coverpla/OAPI – Heinz-Glas (Flacon), T-450/08, nepublicată, EU:T:2012:117, punctele 22 și 23 și jurisprudența citată, Hotărârea din 14 iulie 2016, Thun 1794/EUIPO – Adekor (Simboluri grafice decorative), T-420/15, nepublicată, EU:T:2016:410, punctul 26, și Hotărârea din 25 aprilie 2018, Euro Castor Green/EUIPO – Netlon France (Spalier ocultant), T-756/16, nepublicată, EU:T:2018:224, punctul 32].
- 22 Pe de altă parte, divulgarea unui desen sau model industrial anterior nu se poate dovedi prin probabilități sau prin prezumții, ci trebuie să se întemeieze pe elemente concrete și obiective care dovedesc o divulgare efectivă pe piață a desenului sau modelului industrial anterior. În plus, elementele de probă furnizate de persoana care solicită declararea nulității trebuie să fie apreciate unele în raport cu celelalte. Astfel, deși unele dintre aceste elemente pot fi insuficiente prin ele însele pentru a dovedi divulgarea unui desen sau model industrial anterior, nu este mai puțin adevărat că, atunci când ele sunt asociate sau coroborate cu alte documente sau informații, pot contribui la formarea probei privind divulgarea. În sfârșit, pentru a aprecia valoarea probantă a unui document, trebuie să se verifice credibilitatea și veridicitatea informației pe care o conține. Trebuie să se țină cont în special de originea documentului, de împrejurările elaborării sale și de destinatarul său și trebuie să se ridice problema dacă, având în vedere conținutul său, acesta pare temeinic și fiabil (a se vedea Hotărârea din 9 martie 2012, Flacon, T-450/08, nepublicată, EU:T:2012:117, punctele 24-26 și jurisprudența citată, Hotărârea din 14 iulie 2016, Simboluri grafice decorative, T-420/15, nepublicată, EU:T:2016:410, punctul 27, și Hotărârea din 25 aprilie 2018, Spalier ocultant, T-756/16, nepublicată, EU:T:2018:224, punctul 33).
- 23 Se consideră că un desen sau model industrial a fost divulgat atunci când partea care invocă divulgarea a dovedit faptele constitutive ale acesteia. În schimb, pentru a combate această prezumție, părții care contestă divulgarea îi revine sarcina de a demonstra corespunzător cerințelor legale că împrejurările cauzei puteau împiedica în mod rezonabil cunoașterea acestor fapte, în cursul normal al afacerilor, de grupurile specializate din sectorul în cauză care funcționează în Uniunea Europeană [a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 mai 2015, Senz Technologies/OAPI – Impliva (Umbrele), T-22/13 și T-23/13, EU:T:2015:310, punctul 26, Hotărârea din 15 octombrie 2015, Promarc Technics/OAPI – PIS (Parte a unei uși), T-251/14, nepublicată, EU:T:2015:780, punctul 26, și Hotărârea din 27 februarie 2018, Gramberg/EUIPO – Mahdavi Sabet (Carcasă pentru telefon mobil), T-166/15, EU:T:2018:100, punctul 22].
- 24 Pentru a stabili divulgarea unui desen sau model industrial anterior, este necesar să se efectueze o analiză în două etape care constă în a examina, în primul rând, dacă elementele prezentate în cererea de declarare a nulității dovedesc, pe de o parte, fapte constitutive ale divulgării unui desen sau model

industrial și, pe de altă parte, caracterul anterior al acestei divulgări în raport cu data de depunere sau de prioritate a desenului sau modelului industrial contestat și, în al doilea rând, în ipoteza în care titularul desenului sau modelului industrial contestat ar fi afirmat contrariul, dacă aceste fapte ar fi putut deveni cunoscute în mod rezonabil, în cursul normal al afacerilor, grupurilor specializate din sectorul în cauză care funcționează în Uniune, în caz contrar divulgarea fiind considerată fără efect și nefiind luată în considerare.

- 25 În lumina acestor considerații trebuie să se analizeze dacă, în speță, în mod întemeiat camera de recurs a considerat că elementele prezentate de EasyFix în cererea de declarare a nulității erau apte să stabilească faptele constitutive ale divulgării unui desen sau model industrial anterior și caracterul anterior al acestei divulgări.
- 26 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că, în împrejurările din speță, data care trebuie luată în considerare pentru a aprecia anterioritatea divulgării este cea a depunerii cererii de înregistrare a desenului sau modelului industrial contestat, și anume, astfel cum s-a arătat la punctul 1 de mai sus, data de 28 noiembrie 2013 (denumită în continuare „data relevantă”).
- 27 Camera de recurs, la punctele 17-22 din decizia atacată, a considerat că documentul prezentat în anexa B la cererea de declarare a nulității era originalul unui catalog de vânzare și că problema dacă pagina de copertă a acestui catalog era atașată în mod efectiv de restul paginilor aceluiași catalog era lipsită de relevanță pentru aprecierea situației de fapt. Ea a arătat că la pagina 2 din acest catalog se afla desenul sau modelul industrial utilizat pentru comparație, astfel cum este reprodus la punctul 4 de mai sus, și că, în editorialul catalogului respectiv, care se afla la pagina 1 și, prin urmare, pe aceeași pagină ca ilustrația, s-a explicat că respectivul catalog „a apărut la timp pentru salonul specializat Automechanika 2010”. Din aceasta camera de recurs a dedus că acest catalog a fost publicat în 2010, precizând în același timp că stabilirea unei date exacte de publicare nu era necesară, dat fiind că înregistrarea desenului sau modelului industrial contestat a fost solicitată în noiembrie 2013. Ea a arătat, în plus, că editorialul se referea la faptul că „noul site www.easyfix.at, reconcept, [era] online” și că aceasta explica incoerența dintre numele de domeniu utilizat pe pagina de copertă și cel care figura pe pagina 2. Pe de altă parte, camera de recurs a adăugat că nu se îndoia nici că documentul prezentat în anexa C la cererea de declarare a nulității, și anume copia parțială a unui catalog, data din 2011, că reproducerea schematică în documentul prezentat în anexa E la această cerere, privind modelul de utilitate, a fost publicată în februarie 2012 în buletinul german al brevetelor și deci divulgată publicului cel târziu la această dată, că port-afișele pentru vehicule reproduse la punctul 4 de mai sus priveau același desen sau model industrial și că ilustrațiile care figurau în anexele A-D la cererea respectivă conțineau, toate, aceeași fișă de date a unui BMW 520i Touring. Din aceasta a concluzionat că documentele prezentate în anexele A-E la cererea de declarare a nulității erau apte să dovedească divulgarea desenului sau modelului industrial anterior invocat, în sensul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002.
- 28 Tribunalul apreciază oportun să examineze de la bun început a doua, a treia și a patra obiecție privind aprecierea valorii probante a documentelor prezentate în anexele B și C la cererea de declarare a nulității.
- 29 În ceea ce privește cea de a doua obiecție, prin care reclamanta repune în discuție valoarea probantă a documentului prezentat în anexa B la cererea de declarare a nulității, este necesar să se aducă următoarele precizări cu privire la această anexă, al cărei original a putut fi consultat de Tribunal în versiunea pe suport de hârtie a dosarului camerei de recurs. În acest dosar, anexa B conține în realitate nu un catalog, ci două cataloage: pe de o parte, un „catalog 2010/11” al EasyFix, constituit din 128 de pagini și din două pagini de copertă cartonate, și, pe de altă parte, un catalog „News 2010” al EasyFix, constituit din 31 de pagini numerotate și dintr-o ultimă pagină nenumerotată. Reclamanta a anexat la cererea introductivă două extrase din aceste cataloage.

- 30 Din documentele de la dosar reiese că, în cererea de declarare a nulității, EasyFix a făcut referire la două cataloage denumite „EasyFix 2010/11” și „EasyFix News 2010”, pe care le-a prezentat ca fiind ale sale („unseren Katalogen”) și că, în anexa la această cerere, a alăturat originalele acestor două cataloage. EUIPO a transmis cererea respectivă reclamantei prin scrisoare recomandată împreună cu o copie scanată a anexelor constituind 210 pagini.
- 31 Desigur, trebuie constatat, la fel ca EUIPO la punctul 26 din memoriul în răspuns, că dosarul electronic al camerei de recurs, astfel cum a fost scanat și comunicat reclamantei, nu reproduce în ordinea corectă paginile celor două cataloage menționate la punctele 29 și 30 de mai sus, pentru un motiv care nu este cunoscut.
- 32 Cu toate acestea, este necesar să se arate că integralitatea paginilor acestor două cataloage au fost comunicate astfel reclamantei în copie scanată. În plus, aceasta din urmă, în memoriul care expune motivele acțiunii în fața camerei de recurs, a citat referirea făcută de EasyFix la cataloagele prezentate în anexa B la cererea de declarare a nulității ca reprezentând „cataloagele [sale]” „EasyFix 2010/11” și „EasyFix News 2010”, astfel că reclamanta nu poate pretinde în mod valabil că nu știe că anexa B conținea două cataloage, iar nu unul singur.
- 33 Pe lângă această clarificare, trebuie arătat că imaginea reprodusă la punctul 4 din decizia atacată și la punctul 4 de mai sus și prezentată drept divulgarea desenului sau modelului industrial anterior figurează la pagina 2 din „catalogul 2010/11” al EasyFix (și la pagina 212 din dosarul electronic al camerei de recurs), intitulată „Preisauszeichnung” (afișarea prețurilor).
- 34 În această privință, este suficient să se constate mai întâi, în ceea ce privește dovada faptelor constitutive ale divulgării, că pagina 2 din „catalogul 2010/11”, în care figurează o reprezentare a port-afișului pentru vehicule reprodus la punctul 4 din decizia atacată în legătură cu anexa B la cererea de declarare a nulității, permitea camerei de recurs să constate divulgarea acestui desen sau model industrial. În continuare, în ceea ce privește dovada anteriorității acestei divulgări, pagina 1 a aceluiași catalog, de pe rectoul paginii 2, care conține editorialul și datele menționate în acesta, și anume „Zum Start der Automechanika 2010” (pentru începerea Automechanika 2010) și „2011 Ab werden in Deutschland” (începând cu 2011, în Germania), permitea camerei de recurs să concluzioneze, fără a săvârși o eroare de apreciere a elementelor de probă, că divulgarea desenului sau modelului industrial respectiv a avut loc în 2010 sau cel târziu în 2011, dar, în orice caz, înainte de data de 28 noiembrie 2013 relevantă. Aceasta este situația cu atât mai mult cu cât dovezile faptelor constitutive și ale anteriorității acestei divulgări sunt coroborate de pagina 3 din catalogul „News 2010” prezentat în anexa B și de extrasul din catalogul AHB din 2011 care figurează în anexa C la cererea de declarare a nulității.
- 35 În plus, trebuie să se considere, la fel ca EUIPO la punctul 29 din memoriul în răspuns, că nu este necesar să se prezinte fiecare pagină a unui catalog ca probă, ci că extrase dintr-un asemenea catalog pot fi prezentate fără ca valoarea probantă a paginilor prezentate să fie astfel neapărat redusă. Așadar, având în vedere ansamblul elementelor de probă prezentate, în special paginile 1 și 2 din „catalogul 2010/11”, camera de recurs nu era obligată să evalueze separat pagina de copertă a acestui catalog.
- 36 În plus, trebuie arătat că punerea în pagină, culoarea și conținutul diferitor pagini coincid într-un mod care permite să se tragă concluzia că erau reunite în cataloagele legate denumite „catalogul 2010/11” și „News 2010”, astfel cum a susținut EasyFix. Indiferent de cauza divergenței dintre numele de domeniu indicate la pagina 1 din catalogul care conține editorialul și la pagina 2 din catalogul care reproduce desenul sau modelul industrial anterior, și anume www.easyfix.at, pe de o parte, și www.easyfix.co.at, pe de altă parte, acest fapt nu exclude ca aceste două pagini să provină din același „catalog 2010/11”, întrucât, în realitate, este vorba de rectoul și de versoul aceleiași foi. Extrasul din registrul austriac al numelor de domeniu anexat la cererea introductivă nu este, așadar, relevant.

- 37 În măsura în care, în timpul ședinței, reclamanta s-a limitat să evoce dubii în ceea ce privește însăși existența și autenticitatea cataloagelor invocate de EasyFix, trebuie constatat că astfel de dubii nu sunt suficiente pentru a repune în discuție ansamblul de indicii concordante, în special cataloagele EasyFix și catalogul AHB, furnizate de EasyFix și reținute de camera de recurs pentru a se concluziona în sensul existenței dovezii faptelor constitutive ale unei divulgări, cu atât mai mult cu cât susținerile reclamantei privind o posibilă manipulare a cataloagelor prezentate de EasyFix nu sunt dovedite, iar argumentul său întemeiat pe lipsa unei declarații sub jurământ vine în contradicție cu libertatea de alegere a dovezii recunoscute persoanei care a solicitat declararea nulității [a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 mai 2018, Basil/EUIPO – Artex (Coșuri speciale pentru biciclete), T-760/16, EU:T:2018:277, punctele 47-49 și 53].
- 38 În orice caz, Tribunalul, care se află în posesia versiunii pe suport de hârtie a dosarului camerei de recurs, constată existența și numerotarea continuă a celor două cataloage originale ale EasyFix prezentate în anexa B la cererea de declarare a nulității. În plus, în cadrul ședinței, reclamanta a putut lua cunoștință de originalul acestor două cataloage. La invitația Tribunalului, ea a confirmat prezența, în originalul „catalogului 2010/11”, la pagina 2, a unor fotografii ale produsului invocat de EasyFix și, pe rectoul acestei pagini, adică pe pagina 1, referiri la anii 2010 și 2011, precum și coexistența, pe aceeași foaie față-verso, a numelor de domeniu „www.easyfix.at” și „www.easyfix.co.at”. Ea a confirmat de asemenea prezența, în originalul celui alt catalog al EasyFix, intitulat „News 2010”, la pagina 3, a produsului invocat de EasyFix, cu data de 31 august 2010 la nota de subsol. Aceste confirmări au fost consemnate în procesul-verbal de ședință.
- 39 În definitiv, deși este regretabil că serviciile administrative ale EUIPO au comunicat reclamantei cele două cataloage prezentate în anexa B la cererea de declarare a nulității fără o numerotare continuă care nu corespundea ordinii paginilor cataloagelor originale, o asemenea împrejurare nu poate în niciun caz să repună în discuție legalitatea deciziei atacate în ceea ce privește dovada faptelor constitutive și a anteriorității divulgării port-afișului pentru vehicule reprodus la punctul 4 din decizia atacată în legătură cu anexa B și în special valoarea probantă a acestor documente pentru a dovedi divulgarea desenului sau modelului industrial anterior.
- 40 A doua obiecție trebuie, așadar, să fie înlăturată.
- 41 În ceea ce privește a treia obiecție, prin care reclamanta reproșează camerei de recurs că a tras o concluzie cu privire la menționarea târgului internațional Automechanika 2010 în editorialul „catalogului 2010/11” prezentat în anexa B la cererea de declarare a nulității, este necesar să se considere că faptul că acest editorial menționează respectivul târg internațional și apare la pagina 1 din catalogul menționat, pe rectoul paginii 2 din acest catalog, în care figurează reprezentarea port-afișului pentru vehicule reprodus la punctul 4 din decizia atacată în legătură cu această anexă B, permite datarea divulgării acestui desen sau model industrial în 2010 sau cel mai târziu în 2011. În plus, trebuie arătat că fiecare dintre cele două cataloage prezentate în această anexă B trebuie apreciat în integralitatea sa și în combinație cu ansamblul probelor prezentate, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 22 de mai sus, și poate, astfel, să fie datat cu certitudine înainte de data relevantă. De asemenea, reclamanta nu prezintă niciun indiciu care să permită punerea la îndoială a faptului că respectivele cataloage au fost difuzate efectiv în 2010, în vederea acestui târg internațional, sau cel mai târziu în 2011.
- 42 În ceea ce privește a patra obiecție, prin intermediul căreia reclamanta afirmă în special că în mod întemeiat divizia de anulare nu a ținut seama de documentul prezentat în anexa C la cererea de declarare a nulității, trebuie arătat mai întâi că, în decizia sa din 3 iunie 2016, divizia de anulare nu a considerat că acest document nu era în măsură să contribuie la o divulgare a port-afișului pentru vehicule în cauză în aprecierea de ansamblu, ci doar a considerat că faptele constitutive ale divulgării și ale anteriorității acestei divulgări la data relevantă erau deja dovedite în temeiul altor elemente. În plus, trebuie să se constate că, în aprecierea de ansamblu a dovezilor, documentul menționat constituie de asemenea un element relevant. Astfel, acest extras din catalogul AHB arată pe aceeași

pagină de copertă atât port-afișul pentru vehicule menționat, cât și anul 2011. Pe de altă parte, niciun element nu vine în sprijinul afirmației reclamantei potrivit căreia există cutuma de a face schimb de cataloage nepublicate în cadrul unui grup de întreprinderi căruia îi aparținea EasyFix.

- 43 Este necesar să se concluzioneze, având în vedere cele ce precedă, că faptele constitutive ale divulgării port-afișului pentru vehicule care figurează la pagina 2 din „catalogul 2010/11” al EasyFix și reprodus la punctul 4 din decizia atacată în legătură cu anexa B la cererea de declarare a nulității (a se vedea punctul 4 de mai sus) au fost suficient dovedite în acest catalog, la fel ca anterioritatea acestei divulgări. Aceste dovezi sunt de asemenea confirmate de elemente suplimentare cum ar fi catalogul „News 2010” al EasyFix care figurează de asemenea în anexa B și extrasul din catalogul AHB prezentat în anexa C la cererea de declarare a nulității. În consecință, în mod întemeiat camera de recurs a considerat că faptele constitutive ale divulgării unui desen sau model industrial și caracterul anterior al acestei divulgări erau dovedite în raport cu anexele B și C menționate, care conțin cataloage date.
- 44 Rezultă că prima, a cincea, a șasea și a șaptea obiecție, referitoare la documentele prezentate în anexele A, D și E la cererea de declarare a nulității sau în imaginea 1 a desenului sau modelului industrial contestat, trebuie înlăturate ca inoperante.
- 45 Pentru toate aceste motive, obiecțiile invocate de reclamantă nu permit să se repună în discuție legalitatea deciziei atacate în ceea ce privește aprecierea elementelor de probă privind faptele constitutive ale divulgării desenului sau modelului industrial și caracterul anterior al acestei divulgări în raport cu data relevantă. Pe de altă parte, reclamanta nu a dovedit și nici măcar nu a pretins că împrejurările cauzei puteau împiedica în mod rezonabil, în cursul normal al afacerilor, cunoașterea acestor fapte de grupurile specializate din sectorul în cauză care funcționează în Uniune. Având în vedere absența unor indicii contrare care ar fi permis să se considere că aceste cataloage nu au fost difuzate în rândul acestor grupuri specializate, fără a săvârși o eroare, camera de recurs a putut concluziona cu privire la divulgarea desenului sau modelului industrial anterior.
- 46 Prin urmare, prezentul motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat, în conformitate cu articolul 62 a doua teză din Regulamentul nr. 6/2002

- 47 Reclamanta susține că camera de recurs i-a încălcat dreptul de a fi ascultată prin aceea că nu i-a dat posibilitatea de a lua poziție cu privire la documentele prezentate în anexele A și D la cererea de declarare a nulității înainte de a se întemeia pe acestea în decizia atacată (în special la punctele 31-35), iar aceasta contrar diviziei de anulare, care nu le-a luat în considerare ca „fotografii nedatate”, deoarece data de imprimare a acestora era ulterioară datei de depunere a desenului sau modelului industrial contestat. Reclamanta arată că, în cazul în care camera de recurs i-ar fi dat posibilitatea de a se exprima, ar fi putut semnală că nu a avut loc o publicare anterioară efectivă și ar fi putut, în plus, „să se și apere împotriva [acestor anexe]”.
- 48 EUIPO contestă argumentele reclamantei.
- 49 Potrivit articolului 62 a doua teză din Regulamentul nr. 6/2002, deciziile EUIPO nu se pot întemeia decât pe motive sau dovezi asupra cărora părțile au avut posibilitatea de a formula observații. Această dispoziție consacră, în cadrul dreptului Uniunii în materie de desene și modele industriale, principiul general al respectării dreptului la apărare. În temeiul acestui principiu general al dreptului Uniunii, destinatarii deciziilor autorităților publice care le afectează în mod semnificativ interesele trebuie să aibă posibilitatea să își exprime în mod util punctul de vedere. Dreptul de a fi ascultat este aplicabil în ceea ce privește toate elementele de fapt sau de drept care constituie temeiul actului decizional, dar nu și în ceea ce privește poziția finală pe care administrația intenționează să o adopte [a se vedea

Hotărârea din 27 iunie 2013, Beifa Group/OAPI – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Instrumente de scris), T-608/11, nepublicată, EU:T:2013:334, punctul 42 și jurisprudența citată, Hotărârea din 9 februarie 2017, Mast-Jägermeister/EUIPO (Gobelets), T-16/16, EU:T:2017:68, punctul 57, și Hotărârea din 21 iunie 2018, Haverkamp IP/EUIPO – Sissel (Preș), T-227/16, nepublicată, EU:T:2018:370, punctul 67].

- 50 În speță, trebuie arătat, cu titlu introductiv, că divizia de anulare nu a calificat documentele prezentate în anexele A și D la cererea de declarare a nulității drept probe irelevante în calitate de „fotografii nedatate”. Dimpotrivă, divizia de anulare a constatat divulgarea desenului sau modelului industrial anterior în temeiul altor dovezi, astfel că nu era necesar să se abordeze separat anexele respective (a se vedea punctul 43 de mai sus).
- 51 În continuare, trebuie remarcat că, în speță, camera de recurs era în drept să întemeieze decizia atacată pe comparația dintre desenul sau modelul industrial contestat și desenul sau modelul industrial reprodus în documentele prezentate în anexele A și D la cererea de declarare a nulității. Astfel, rezultă din articolul 60 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002 că, prin calea de atac cu care este sesizată, camera de recurs este chemată să efectueze o nouă examinare completă a fondului cererii de declarare a nulității atât în drept, cât și în fapt, ceea ce presupune că aceasta se poate întemeia pe oricare dintre desenele sau modelele industriale anterioare invocate de partea care a solicitat declararea nulității, fără a fi ținută de cuprinsul deciziei diviziei de anulare și fără a fi nevoită să indice motive specifice în acest sens [a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 iunie 2011, Sphere Time/OAPI – Punch (Ceas atașat la o curea), T-68/10, EU:T:2011:269, punctul 13 și jurisprudența citată]. Or, în speță nu se contestă că documentele prezentate în anexele A și D au fost invocate de EasyFix în susținerea cererii de declarare a nulității.
- 52 În aceste împrejurări, în conformitate cu dreptul reclamantei de a fi ascultată, camerei de recurs îi revenea sarcina să îi acorde posibilitatea de a formula observații cu privire la toate elementele de fapt și de drept pertinente din dosar. Or, reclamanta a avut pe deplin posibilitatea să procedeze astfel pe tot parcursul procedurii, inclusiv în ceea ce privește documentele prezentate în anexele A și D la cererea de declarare a nulității.
- 53 În schimb, potrivit jurisprudenței constante citate la punctul 49 de mai sus, camera de recurs, înainte de a adopta decizia atacată, nu era obligată să asculte reclamanta cu privire la poziția finală pe care intenționa să o adopte, din care făcea parte integrantă aprecierea documentelor prezentate în anexele A și D la cererea de declarare a nulității.
- 54 Prin urmare, al doilea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, în conformitate cu articolul 62 prima teză din Regulamentul nr. 6/2002

- 55 Reclamanta afirmă că camera de recurs și-a încălcat obligația de motivare atunci când a afirmat, fără nicio justificare, la punctul 19 din decizia atacată, că nu se îndoiește că documentul prezentat în anexa C la cererea de declarare a nulității care data din 2011, în condițiile în care a contestat în prealabil publicarea anterioară a documentelor prezentate în anexele A-C la această cerere și a furnizat de asemenea indicii care respingeau o asemenea publicare anterioară. Camera de recurs, întrucât și-ar fi întemeiat de asemenea decizia atacată (în special la punctele 22, 31, 32 și 35) pe ilustrația care figura în anexa C, ar fi trebuit să explice de ce a considerat, contrar observațiilor reclamantei, că documentul prezentat în această anexă a făcut obiectul unei publicări anterioare și constituia o dovadă a divulgării anteriorității.
- 56 EUIPO contestă argumentele reclamantei.

- 57 În temeiul articolului 62 prima teză din Regulamentul nr. 6/2002, deciziile EUIPO trebuie să fie motivate. Această obligație de motivare are același conținut precum cea consacrată la articolul 296 TFUE, conform căreia raționamentul emitentului actului trebuie menționat în mod clar și neechivoc. Această obligație are ca dublu obiectiv să dea posibilitatea, pe de o parte, persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate pentru a-și apăra drepturile și, pe de altă parte, instanței Uniunii să își exercite controlul cu privire la legalitatea deciziei [a se vedea Hotărârea din 25 aprilie 2013, Bell & Ross/OAPI – KIN (Cutie pentru ceasuri de mână), T-80/10, nepublicată, EU:T:2013:214, punctul 37 și jurisprudența citată]. Problema dacă motivarea unei decizii îndeplinește aceste cerințe trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă [Hotărârea din 9 februarie 2017, Gobelets, T-16/16, EU:T:2017:68, punctul 58, și Hotărârea din 14 martie 2018, Gifi Diffusion/EUIPO – Crocs (Încălțăminte), T-424/16, nepublicată, EU:T:2018:136, punctul 29].
- 58 Cu toate acestea, nu li se poate cere camerelor de recurs să prezinte o motivare care să urmeze în mod exhaustiv și unul câte unul toate argumentele prezentate de părțile în litigiu. Prin urmare, motivarea poate fi implicită, cu condiția de a permite persoanelor interesate să ia cunoștință de motivele pentru care a fost adoptată decizia camerei de recurs, iar instanței competente să dispună de elemente suficiente pentru a-și exercita controlul [Hotărârea din 25 aprilie 2013, Bell & Ross/OAPI – KIN (Cutie pentru ceasuri de mână), T-80/10, nepublicată, EU:T:2013:214, punctul 37, Hotărârea din 4 iulie 2017, Murphy/EUIPO – Nike Innovate (Brățară de ceas electronic), T-90/16, nepublicată, EU:T:2017:464, punctul 19, și Hotărârea din 29 noiembrie 2018, Sata/EUIPO – Zhejiang Auarita Pneumatic Tools (Pistol de vopsit), T-651/17, nepublicată, EU:T:2018:855, punctul 21]. De asemenea, pot fi luate în considerare motive neexplicate atunci când acestea prezintă un caracter evident atât pentru persoanele în cauză, cât și pentru instanța competentă (a se vedea Hotărârea din 14 martie 2018, Încălțăminte, T-424/16, nepublicată, EU:T:2018:136, punctul 35 și jurisprudența citată).
- 59 În speță, trebuie arătat că anexa C la cererea de declarare a nulității conține o copie a copertii unui catalog AHB care datează din 2011 pe care figurează desenul sau modelul industrial anterior și titlul „Katalog 2011” (catalog 2011). De aceea, camera de recurs, la punctul 4 din decizia atacată, a descris documentul prezentat în anexa respectivă drept „[c]opie a unui catalog al unei întreprinderi terțe din 2011 (extras)”, fapt cunoscut de reclamantă și necontestat de aceasta. Tot din acest motiv, la punctul 19 din decizia atacată, camera de recurs a putut constata că „nu se îndoi[a] nici că [documentul prezentat în] anexa C, o copie parțială a unui catalog, data din 2011”. Această constatare reiese în mod evident din consultarea acestui document, care poartă mențiunea „catalog 2011” și care i-a fost comunicat reclamantei. În acest context, nu era necesară nicio motivare suplimentară. În plus, potrivit jurisprudenței citate la punctul 58 de mai sus, pot fi luate în considerare motive neexplicate atunci când acestea prezintă un caracter evident atât pentru persoanele în cauză, cât și pentru instanța competentă. În mod vădit, acesta este cazul în speță, în ceea ce privește indicarea anului 2011 pe documentul prezentat în anexa C.
- 60 În plus, trebuie amintit de asemenea că în speță camera de recurs nu și-a întemeiat concluzia privind divulgarea anteriorității doar pe documentul prezentat în anexa C la cererea de declarare a nulității, însă că acest document nu constituie decât un element în aprecierea de ansamblu a dovezilor prezentate, relevant în special pentru momentul divulgării respective. În realitate, elementul de probă principal al acestei divulgări este documentul prezentat în anexa B la cererea de declarare a nulității (a se vedea punctele 42 și 43 de mai sus).
- 61 Prin urmare, al treilea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o apreciere eronată a caracterului individual al desenului sau modelului industrial contestat, cu încălcarea articolului 6 și a articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002

- 62 Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta reproșează camerei de recurs aprecierea incorectă a caracterului individual al desenului sau modelului industrial contestat. Acest motiv cuprinde două obiecții referitoare, prima, la gradul de libertate a autorului în elaborarea desenului sau modelului industrial, iar a doua, la compararea desenelor sau modelelor industriale în conflict, având în vedere atenția acordată de utilizatorul avizat diferențelor dintre acestea.
- 63 EUIPO contestă argumentele reclamantei.
- 64 În temeiul articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, un desen sau model industrial comunitar poate fi declarat nul numai în cazurile enumerate în cadrul acestei dispoziții, în special dacă nu îndeplinește condițiile stabilite de articolele 4-9 din același regulament. Trebuie precizat că, spre deosebire de cauzele de nulitate menționate la articolul 25 alineatul (1) literele (c)-(g) din acest regulament, cauzele de nulitate prevăzute la literele (a) și (b) pot fi invocate, în principiu, de orice persoană.
- 65 Potrivit articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002, un desen sau model industrial este protejat printr-un desen sau model industrial comunitar numai dacă are caracter individual și de noutate. Potrivit articolului 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, se consideră că un desen sau model industrial are caracter individual dacă impresia globală pe care o produce asupra utilizatorului avizat diferă de impresia produsă asupra unui asemenea utilizator de orice alt desen sau model care a fost făcut public înainte de data de depunere a cererii de înregistrare sau, dacă se revendică o prioritate, înainte de data de prioritate. Articolul 6 alineatul (2) din acest regulament adaugă că, pentru aprecierea caracterului individual, trebuie să se ia în considerare gradul de libertate a autorului în elaborarea desenului sau modelului. Considerentul (14) al regulamentului menționat precizează că, în evaluarea caracterului individual al unui desen sau model industrial, trebuie să se țină seama de natura produsului căruia i se aplică sau în care este încorporat desenul sau modelul și mai ales de sectorul industrial căruia îi aparține.
- 66 Potrivit jurisprudenței, reiese din dispozițiile care precedă că aprecierea caracterului individual al unui desen sau model industrial comunitar se efectuează, în esență, printr-o examinare în patru etape. Această examinare constă, în primul rând, în a determina sectorul produselor în care urmează să se încorporeze desenul sau modelul sau căroră li se va aplica, în al doilea rând, în a determina utilizatorul avizat al produselor menționate potrivit finalității acestora și, cu privire la acest utilizator avizat, nivelul de cunoaștere a stadiului anterior al tehnicii, precum și nivelul de atenție la similitudini și la diferențe în compararea desenelor sau modelelor, în al treilea rând, în a determina gradul de libertate a autorului în elaborarea desenului sau modelului industrial, a cărui influență asupra caracterului individual este în proporție inversă, și, în al patrulea rând, ținând seama de acesta, rezultatul comparării, directă dacă este posibil, a impresiilor globale pe care desenul sau modelul industrial contestat și orice desen sau model industrial anterior divulgat publicului le produc asupra utilizatorului avizat, ținând seama de sectorul vizat, de gradul de libertate a autorului și de impresiile globale pe care desenul sau modelul industrial contestat și orice desen sau model industrial anterior divulgat publicului, luat individual, le produc asupra utilizatorului avizat [a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 noiembrie 2013, Budziewska/OAPI – Puma (Felină în salt), T-666/11, nepublicată, EU:T:2013:584, punctul 21 și jurisprudența citată, Hotărârea din 10 septembrie 2015, H&M Hennes & Mauritz/OAPI – Yves Saint Laurent (Genți de mână), T-525/13, EU:T:2015:617, punctul 32, și Hotărârea din 21 iunie 2018, Preș, T-227/16, nepublicată, EU:T:2018:370, punctul 22].

67 În speță, este cert că sectorul vizat de desenele și modelele industriale în conflict este cel care se referă la „port-afișe, însemne pentru vehicule”. Este necesar să se examineze, pe rând, utilizatorul avizat, gradul de libertate a autorului și compararea impresiilor globale produse de aceste desene sau modele industriale.

Cu privire la utilizatorul avizat

68 Reclamanta nu formulează o obiecție specifică privind utilizatorul avizat, astfel cum este definit de camera de recurs. Însă, la punctele 49 și 55 din cererea introductivă, aceasta contestă constatarea camerei de recurs potrivit căreia utilizatorul avizat nu ar acorda „o atenție specială” anumitor diferențe, întrucât nu ar lua în considerare „nivelul de cunoștințe” al acestui utilizator. Prin urmare, trebuie să se stabilească gradul de cunoaștere și nivelul de atenție ale utilizatorului avizat, din care rezultă capacitatea sa de a percepe diferențele dintre desenele sau modelele industriale în conflict.

69 Potrivit jurisprudenței privind noțiunea de „utilizator avizat”, pe de o parte, calitatea de „utilizator” presupune că persoana în cauză, fie că este vorba despre un utilizator final sau despre un cumpărător profesionist, utilizează produsul în care este încorporat desenul sau modelul industrial în conformitate cu finalitatea căreia acest produs îi este destinat. Pe de altă parte, calificativul „avizat” sugerează că utilizatorul, fără a fi designer sau expert tehnic, cunoaște diversele desene sau modele industriale existente în sectorul vizat, are un anumit nivel de cunoștințe în ceea ce privește elementele pe care, de regulă, aceste desene sau modele industriale le conțin și, datorită interesului său pentru produsele respective, dă dovadă de un nivel de atenție relativ ridicat atunci când le utilizează. Totuși, această împrejurare nu presupune ca utilizatorul avizat să fie în măsură să deosebească, mergând dincolo de experiența acumulată prin utilizarea produsului respectiv, elementele din aspectul produsului care sunt dictate de funcția sa tehnică de cele care sunt arbitrare [a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 octombrie 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punctul 59; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2010, Shenzhen Taiden/OAPI – Bosch Security Systems (Echipament de comunicare), T-153/08, EU:T:2010:248, punctele 46-48, și Hotărârea din 21 iunie 2018, Preș, T-227/16, nepublicată, EU:T:2018:370, punctul 37].

70 Noțiunea de „utilizator avizat” trebuie înțeleasă, așadar, ca o noțiune intermediară între cea de „consumator mediu”, din domeniul mărcilor, căruia nu i se cer cunoștințe specifice și care, în general, nu face o comparație directă între mărcile în conflict, și cea de „om de meserie” în dreptul brevetelor, care deține cunoștințe tehnice aprofundate. Astfel, noțiunea de utilizator avizat poate fi înțeleasă ca desemnând un utilizator dotat nu cu o atenție medie, ci cu o vigilență specifică, fie ca urmare a experienței sale personale, fie a cunoștințelor sale extinse cu privire la sectorul vizat (Hotărârea din 20 octombrie 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punctul 53, Hotărârea din 21 iunie 2018, Preș, T-227/16, nepublicată, EU:T:2018:370, punctul 36, și Hotărârea din 29 noiembrie 2018, Pistol de vopsit, T-651/17, nepublicată, EU:T:2018:855, punctul 20). În ceea ce privește nivelul de atenție a utilizatorului avizat, deși nu este consumatorul mediu normal informat, suficient de atent și de avizat, care percepe un desen sau un model industrial în mod normal ca pe un tot și nu face o examinare a diferitor detalii ale acestuia, el nu este nici expertul sau specialistul, respectiv omul de meserie, capabil să observe în detaliu diferențele minime care pot să existe între desenele sau modelele industriale în conflict (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 octombrie 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punctul 59).

71 În speță, camera de recurs, la punctul 26 din decizia atacată, a definit utilizatorii avizați ai desenelor sau modelelor industriale în conflict drept comercianți care doreau să își eticheteze produsele, precum și responsabili cu achizițiile în întreprinderi, care cumpărau astfel de panouri de afișaj al prețurilor, și anume port-afișe pentru vehicule. Este necesar să se constate că această definiție, de altfel necontestată de reclamantă, este lipsită de erori.

- 72 În ceea ce privește gradul de cunoaștere și nivelul de atenție ale utilizatorului avizat, reiese în special din jurisprudența citată la punctele 69 și 70 de mai sus, precum și la punctul 25 din decizia atacată că, chiar dacă acest personaj de referință dispune de un anumit grad de cunoaștere în ceea ce privește diferitele desene sau modele industriale existente în sectorul în cauză și dă dovadă de un nivel de atenție relativ ridicat și de o vigilență deosebită atunci când le utilizează, nu este nici expertul sau specialistul, respectiv omul de meserie, capabil să observe în detaliu diferențele minime care pot să existe între desenele sau modelele industriale în conflict.

Cu privire la gradul de libertate a autorului

- 73 Prin intermediul primei obiecții, reclamanta reproșează camerei de recurs că, la punctul 27 din decizia atacată, a considerat „mare” gradul de libertate a autorului în elaborarea de „panouri de afișaj de informații [sau port-afișe], însemne pentru vehicule”, atât pentru forma, cât și pentru materialul utilizat. În opinia sa, acest grad de libertate este foarte scăzut și supus unor limitări în ceea ce privește forma și mărimea. Dat fiind că hârtia ce urmează a fi inserată în acestea conține datele referitoare la vehicul și informații privind prețul, s-ar impune o formă de bază dreptunghiulară. De asemenea, în ceea ce privește mărimea și dimensiunile, acestea ar trebui să fie cuprinse în mod necesar între un format minim A 4 pentru vizibilitate și un format maxim care ar depinde de dimensiunile respective ale geamurilor vehiculului pe fața interioară a cărora ar fi aplicat port-afișul. Astfel, gradul de libertate a autorului ar fi foarte limitat, pe de o parte, de utilizarea preconizată (introducerea unei foi de hârtie în format minim A 4, pe care figurează datele vehiculului și informații privind prețul) și, pe de altă parte, de dimensiunile respective ale geamurilor vehiculului.
- 74 Potrivit jurisprudenței, gradul de libertate a autorului în realizarea desenului sau modelului industrial este definit în special pe baza constrângerilor aferente caracteristicilor impuse de funcția tehnică a produsului sau a unui element al produsului ori de prevederile legale aplicabile produsului. Aceste constrângeri conduc la standardizarea anumitor caracteristici, care devin astfel comune mai multor desene sau modele industriale aplicate produsului respectiv [Hotărârea din 18 martie 2010, Grupo Promer Mon Graphic/OAPI – PepsiCo (Reprezentarea unui suport promoțional circular), T-9/07, EU:T:2010:96, punctul 67, Hotărârea din 9 septembrie 2011, Kwang Yang Motor/OAPI – Honda Giken Kogyo (Motor cu combustie internă), T-10/08, EU:T:2011:446, punctul 32, și Hotărârea din 21 iunie 2018, Preș, T-227/16, nepublicată, EU:T:2018:370, punctul 54].
- 75 Totuși, o tendință generală în materie de design nu poate fi considerată un factor de limitare a libertății autorului, din moment ce tocmai această libertate a autorului îi permite să descopere forme noi, tendințe noi sau chiar să inoveze în cadrul unei tendințe existente [Hotărârea din 13 noiembrie 2012, Antrax It/OAPI – THC (Radiatoare de încălzire), T-83/11 și T-84/11, EU:T:2012:592, punctul 95]. Astfel, problema dacă un desen sau model industrial se înscrie sau nu într-o tendință generală în materie de design este relevantă cel mult în privința percepției estetice a desenului sau modelului industrial vizat și poate, așadar, să aibă, eventual, o influență asupra succesului comercial al produsului în care este încorporat acesta din urmă. În schimb, o astfel de problemă este irelevantă pentru examinarea caracterului individual al desenului sau modelului industrial vizat, care constă în a verifica dacă impresia globală produsă de acesta din urmă diferă de impresiile globale produse de desenele sau modelele industriale divulgate anterior, independent de considerații de ordin estetic sau comercial [Hotărârea din 22 iunie 2010, Echipament de comunicare, T-153/08, EU:T:2010:248, punctul 58, Hotărârea din 4 februarie 2014, Sachi Premium-Outdoor Furniture/OAPI – Gandia Blasco (Fotoliu), T-357/12, nepublicată, EU:T:2014:55, punctul 24, și Hotărârea din 17 noiembrie 2017, Ciarko/EUIPO – Maan (Hotă de bucătărie), T-684/16, nepublicată, EU:T:2017:819, punctul 58].
- 76 Factorul referitor la gradul de libertate a autorului în elaborarea desenului sau modelului industrial contestat nu poate determina singur aprecierea caracterului individual al desenului sau modelului industrial respectiv, dar permite nuanțarea acestei aprecieri (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 septembrie 2015, Genți de mână, T-525/13, EU:T:2015:617, punctul 35, și Hotărârea din 4 iulie

2017, Brățară de ceas electronic, T-90/16, nepublicată, EU:T:2017:464, punctul 38). Astfel, influența sa asupra caracterului individual variază în funcție de o regulă de proporționalitate inversă. Prin urmare, cu cât este mai mare libertatea autorului, cu atât mai puțin diferențele nesemnificative dintre desenele sau modelele industriale în conflict sunt suficiente pentru a-i produce utilizatorului avizat o impresie globală diferită. Dimpotrivă, cu cât este mai limitată libertatea autorului respectiv, cu atât mai mult diferențele nesemnificative dintre desenele sau modelele industriale în conflict sunt suficiente pentru a-i produce utilizatorului impresii globale diferite. Cu alte cuvinte, un grad ridicat de libertate a autorului consolidează concluzia potrivit căreia desenele sau modelele industriale fără diferențe semnificative îi produc utilizatorului avizat aceeași impresie globală și, în consecință, desenul sau modelul industrial contestat nu are caracter individual. Invers, un grad scăzut de libertate a autorului favorizează concluzia potrivit căreia diferențele suficient marcate dintre desenele sau modelele industriale îi produc o impresie globală diferită utilizatorului avizat și, prin urmare, desenul sau modelul industrial contestat are caracter individual (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 septembrie 2011, Motor cu combustie internă, T-10/08, EU:T:2011:446, punctul 33, Hotărârea din 13 noiembrie 2012, Radiatoare de încălzire, T-83/11 și T-84/11, EU:T:2012:592, punctul 45, și Hotărârea din 21 iunie 2018, Preș, T-227/16, nepublicată, EU:T:2018:370, punctul 54).

- 77 În speță, camera de recurs, la punctele 27-29 din decizia atacată, a considerat că libertatea autorului în elaborarea de „port-afișe, însemne pentru vehicule” era mare, atât în ceea ce privește forma, cât și materialul utilizat. În opinia sa, un port-afiș pentru vehicule poate avea orice formă geometrică, atât timp cât permite aplicarea de informații: poate fi nu numai de formă dreptunghiulară de bază, ci și pătrat, circular sau eliptic, iar forma dreptunghiulară este datorată liberei alegeri a autorului, care nu este prestabilit nici de piață, nici de alte motive sau constrângeri. Ea a apreciat că situația era aceeași în ceea ce privește alegerea materialului și că, în această privință, utilizarea plasticului reprezenta deja o alegere liberă a autorului, care nu era prestabilit nici de piață, nici de alte motive sau constrângeri; cel puțin, a arătat ea, părțile nu au prezentat nimic care să se opună acestei aprecieri.
- 78 În această privință, trebuie constatat că argumentele contrare ale reclamantei nu sunt convingătoare. În ceea ce privește mărimea sau dimensiunile port-afișelor pentru vehicule, ele nu pot restrânge libertatea autorului în speță. În special, niciun element din dosar nu dovedește că fișele tehnice incluse în asemenea port-afișe trebuie să fie neapărat de format A 4. Chiar dacă acest format era obișnuit pe piață, nu a rezulta o restrângere relevantă a libertății autorului. Astfel, potrivit jurisprudenței citate la punctul 75 de mai sus, tendința generală de a utiliza fișe tehnice în format A 4 și de a concepe produse în consecință este irelevantă în cadrul examinării caracterului individual al desenului sau modelului industrial. Pe de altă parte, reclamanta nu a dovedit și nici măcar nu a invocat existența unor constrângeri legate de caracteristicile impuse de funcția tehnică a produsului sau a unui element al produsului ori a unor prevederi legale aplicabile produsului.
- 79 Pe de altă parte, trebuie amintit că gradul de libertate a autorului este considerat ridicat sau foarte ridicat de instanța Uniunii atunci când este posibil să se imagineze diverse configurații pentru același produs (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 noiembrie 2012, Radiatoare de încălzire, T-83/11 și T-84/11, EU:T:2012:592, punctele 46-52), atunci când produsul poate fi realizat într-o foarte mare varietate de forme, de culori sau de materiale [a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 iulie 2017, Gamet/EUIPO – „Metal-Bud II” Robert Gubała (Clanță), T-306/16, nepublicată, EU:T:2017:466, punctele 45-47], atunci când descrierea produsului în cauză se dovedește a fi foarte largă, neconținând nicio precizare privind tipul sau funcționalitatea sa [a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 octombrie 2015, Promarc Technics/OAPI – PIS (Parte a unei uși), T-251/14, nepublicată, EU:T:2015:780, punctul 55], sau când constrângerile de natură funcțională privind prezența anumitor elemente esențiale nu pot influența într-o măsură semnificativă forma și aspectul general ale produsului, acesta putând îmbrăca diverse forme și putând fi amenajat în diverse moduri [a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 iunie 2011, Ceas atașat la o curea, T-68/10, EU:T:2011:269, punctele 68 și 69, Hotărârea din 21 noiembrie 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI/OAPI – Wenf International Advisers (Tirbușon), T-337/12, EU:T:2013:601, punctele 36-39, și Hotărârea din 29 octombrie 2015,

Roca Sanitario/OAPI – Villeroy & Boch (Robinet cu comandă unică), T-334/14, nepublicată, EU:T:2015:817, punctele 45-52]. Aceasta este în esență situația din speță, în special în ceea ce privește formele și materialele utilizate.

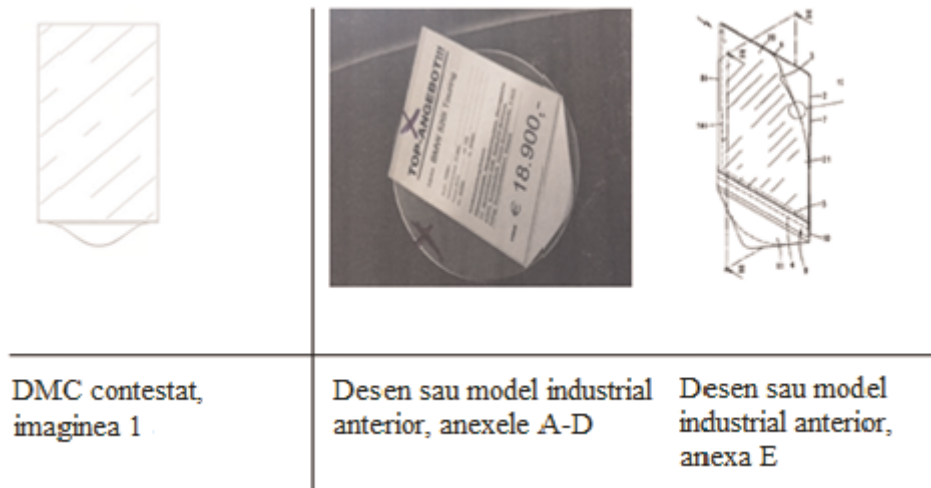
- 80 Rezultă că gradul de libertate a autorului în elaborarea de „port-afișe, însemne pentru vehicule” este ridicat atât în ceea ce privește forma și dimensiunea produsului, cât și în ceea ce privește materialul folosit, astfel cum a constatat în mod întemeiat camera de recurs la punctele 27-29 din decizia atacată.
- 81 Așadar, prima obiecție nu poate fi primită.

Cu privire la compararea impresiilor globale

- 82 Prin intermediul celei de a doua obiecții, reclamanta reproșează camerei de recurs că constatarea sa care figurează la punctele 33 și 34 din decizia atacată, potrivit căreia utilizatorul avizat nu acordă atenție deosebită diferenței privind raportul dintre lungime și lățime (în speță un raport de 2:1 sau de 2,2:1 în loc de formatul A 4) și nici diferenței de formă a limbii, care se află în partea de jos a desenului sau modelului industrial contestat și în cea a desenelor sau modelelor industriale invocate împotriva sa. Potrivit reclamantei, desenul sau modelul industrial contestat prezintă „un aspect alungit și aproape un efect de rezervă elegantă”, „oferă, ținând seama de nivelul scăzut de libertate de realizare lăsat autorului, aparența unei calități superioare” și prezintă o „impresie elegantă de dreptunghi alungit”, precum și „un efect de fragilitate, de rezervă, neagresiv, spre deosebire de desenul sau modelul industrial din anexa E”, acesta din urmă producând o „impresie greoaie și grosieră”, toate desenele sau modelele industriale prezentate în anexele A-E fiind „concepute în mod grosier și evident nearmonios” în ceea ce privește combinarea părții limbă și a părții tabel care dă forma sa ansamblului și producând o „impresie grosieră și artizanală”, „fără rafinament sau eleganță”.
- 83 Potrivit unei jurisprudențe constante, caracterul individual al unui desen sau model industrial rezultă dintr-o impresie globală de diferență sau de lipsă a unui „déjà vu”, din punctul de vedere al utilizatorului avizat, în raport cu orice anterioritate în cadrul patrimoniului de desene sau modele industriale, fără a ține seama de diferențe care rămân insuficient marcate pentru a afecta impresia globală respectivă, deși ele sunt mai mult decât niște detalii nesemnificative, dar având în vedere diferențe suficient de marcate pentru a crea impresii de ansamblu diferite [a se vedea Hotărârea din 7 noiembrie 2013, Felină în salt, T-666/11, nepublicată, EU:T:2013:584, punctul 29 și jurisprudența citată, Hotărârea din 21 iunie 2018, Preș, T-227/16, nepublicată, EU:T:2018:370, punctul 72, și Hotărârea din 29 noiembrie 2018, Pistol pentru vopsit, T-651/17, nepublicată, EU:T:2018:855, punctul 39].
- 84 Aprecierea caracterului individual al unui desen sau model industrial trebuie efectuată în raport cu unul sau mai multe desene sau modele industriale anterioare, individualizate din ansamblul desenelor sau modelelor industriale divulgate anterior publicului, iar nu în raport cu o combinație de elemente izolate ale mai multor desene sau modele industriale anterioare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 iunie 2014, Karen Millen Fashions, C-345/13, EU:C:2014:2013, punctele 25 și 35, și Hotărârea din 21 septembrie 2017, Easy Sanitary Solutions și EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P și C-405/15 P, EU:C:2017:720, punctul 61). Compararea impresiilor globale produse de desenele sau modelele industriale în conflict trebuie să fie sintetică și nu se poate limita la compararea analitică a unei enumerări de asemănări și deosebiri. Această comparație trebuie să aibă la bază caracteristicile divulgate în desenul sau modelul industrial contestat și trebuie să vizeze numai caracteristicile protejate, fără a lua în considerare caracteristici, în special tehnice, excluse din sfera protecției. Comparația respectivă trebuie să vizeze desenele sau modelele industriale înregistrate, fără a putea impune persoanei care solicită declararea nulității o reprezentare grafică a desenului sau modelului industrial contestat, comparabilă cu reprezentarea care figurează în cererea de înregistrare a desenului sau modelului industrial contestat [a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 noiembrie 2013, Felină în

salt, T-666/11, nepublicată, EU:T:2013:584, punctul 30 și jurisprudența citată, Hotărârea din 13 iunie 2017, Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO – Crown Hellas Can (Cutii), T-9/15, EU:T:2017:386, punctul 79, și Hotărârea din 17 noiembrie 2017, Hotă de bucătărie, T-684/16, nepublicată, EU:T:2017:819, punctul 43].

85 În speță, camera de recurs a comparat desenele sau modelele industriale următoare:

86 Camera de recurs, la punctul 32 din decizia atacată, nu a luat în considerare fișa de informare care era reproducă în documentele prezentate în anexele A-D la cererea de declarare a nulității, întrucât era clar pentru utilizatorul avizat că port-afișele pentru vehicule serveau la afișarea individuală a prețurilor, astfel că, în cadrul impresiei globale, el nu ar acorda importanță textului concret. La punctul 33 din decizia atacată, aceasta a considerat că atât desenul sau modelul industrial contestat, cât și desenul sau modelul industrial anterior erau compuse dintr-o suprafață transparentă sub care putea fi așezată o foaie, că forma lor de bază era dreptunghiulară, existând anumite diferențe în raportul dintre lungime și lățime, că cele două desene sau modele industriale prezentau la extremitatea inferioară o limbă de formă paraboloidă și că, în timp ce în desenul sau modelul industrial anterior, parabola tăia marginile dreptunghiului, în desenul sau modelul industrial contestat, parabola atinge dreptunghiul, fiind puțin recentrată în lățime. La punctul 34 din decizia atacată, camera de recurs a apreciat însă că aceste diferențe erau minime și nu puteau modifica impresia globală produsă de cele două desene sau modele industriale. În opinia sa, utilizatorul avizat nu ar da o atenție deosebită diferenței dintre raportul între lungimea și lățimea dreptunghiului, în special pentru că limba prezenta o formă aproape identică, iar faptul că limba se întindea pe toată partea inferioară a desenului sau modelului industrial anterior, spre deosebire de desenul sau modelul industrial contestat, nu s-ar observa deloc.

87 În această privință, Tribunalul apreciază că este suficient să se ia în considerare desenul sau modelul industrial anterior reproduc în documentele prezentate în anexele B și C la cererea de declarare a nulității.

88 Mai întâi, trebuie arătat că impresia globală produsă asupra utilizatorului avizat de desenele sau modelele industriale în conflict este dominată de o formă dreptunghiulară cu o suprafață transparentă și o limbă triunghiulară la extremitatea inferioară. Sinergia dintre aceste trei caracteristici fundamentale produce o impresie globală similară.

- 89 De asemenea, trebuie constatat că diferențele dintre desenele sau modelele industriale în conflict, care constau într-un raport între lungime și lățime mai alungit la extremitatea superioară a părții dreptunghiulare, precum și într-o formă mai curbată sau paraboloidă la margine și într-o poziție recentrată marginal în lățimea limbii triunghiulare inferioare în desenul sau modelul industrial contestat, sunt relativ minime.
- 90 Or, trebuie amintit că, în pofida nivelului său de atenție relativ ridicat, utilizatorul avizat nu observă în detaliu diferențele minime care pot exista între desenele sau modelele industriale în conflict (a se vedea punctul 72 de mai sus).
- 91 Prin urmare, aceste diferențe nu pot înlătura impresia de „dăjà vu” care se desprinde din desenele sau modelele industriale în conflict, având în vedere elementele lor comune, care fac parte din elementele lor cele mai vizibile și cele mai importante [a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 octombrie 2015, Robinet cu comandă unică, T-334/14, nepublicată, EU:T:2015:817, punctul 74, și Hotărârea din 28 septembrie 2017, Rühland/EUIPO – 8 seasons design (Lampă în formă de stea), T-779/16, nepublicată, EU:T:2017:674, punctul 43].
- 92 Astfel, trebuie să se concluzioneze că asemenea diferențe rămân insuficient marcate pentru a produce în sine asupra utilizatorului avizat o impresie globală diferită de cea produsă de desenul sau modelul industrial anterior, ținând seama de gradul ridicat de libertate a autorului în elaborarea desenului sau modelului industrial. Acestea sunt, prin urmare, inapte să confere un caracter individual desenului sau modelului industrial contestat.
- 93 În consecință, fără a săvârși o eroare, camera de recurs, luând totodată în considerare în aprecierea sa diferențele invocate de reclamantă, a considerat că desenele sau modelele industriale în conflict produceau aceeași impresie globală asupra utilizatorului avizat și că desenul sau modelul industrial contestat era lipsit de caracter individual.
- 94 A doua obiecție nu poate fi admisă.
- 95 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se respingă al patrulea motiv ca nefondat și, prin urmare, acțiunea în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 96 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Cu toate acestea, în temeiul articolului 135 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate, în măsura impusă de echitate, să decidă ca o parte care cade în pretenții să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, doar o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte sau chiar să decidă ca ea să nu fie obligată la plata acestora.
- 97 În speță, reclamantul este partea care cade în pretenții, iar EUIPO a solicitat în mod expres obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată. Cu toate acestea, având în vedere circumstanțele speței, în special comunicarea în dezordine a paginilor celor două cataloage reclamantei de către EUIPO (a se vedea punctele 28-39 de mai sus), echitatea impune, în conformitate cu articolul 135 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta)

declară și hotărăște:

- 1) Respinge acțiunea.**
- 2) Visi/one GmbH și Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Collins

Kancheva

De Baere

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 13 iunie 2019.

Semnături

Cuprins

Istoricul cauzei	2
Concluziile părților	4
În drept	4
Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o apreciere eronată a elementelor de probă referitoare la divulgarea unui „desen sau model industrial anterior”, cu încălcarea articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002	4
Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat, în conformitate cu articolul 62 a doua teză din Regulamentul nr. 6/2002	10
Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, în conformitate cu articolul 62 prima teză din Regulamentul nr. 6/2002	11
Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o apreciere eronată a caracterului individual al desenului sau modelului industrial contestat, cu încălcarea articolului 6 și a articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002	13
Cu privire la utilizatorul avizat	14
Cu privire la gradul de libertate a autorului	15
Cu privire la compararea impresiilor globale	17
Cu privire la cheltuielile de judecată	19